

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSDROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. **Tanítók részére:** Egész évre 8 kor., félévre 4 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegyei Függetlenségi és 48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felelős szerkesztő:
PINTER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: **vasárnap és csütörtökön.**

Az utolsó tromf.

Számítottunk rá, mégis undorral tölt el bennünket az a visszataszító látvány, ahogy a vergődő mungók kapaszkodnak a kezükből kisikló hatalomhoz. A jelszó ez: „Nem, nem, nem, nem megyünk mi innét el, míg bennünket a házigazda bunkós bottal ki nem ver.”

Ugy tesznek, mint a tisztességes házból kidobott csavargó, rugnak-vágnak, szétvetik kezüket-lábukat, körömszakadtig kapaszkodnak az ajtófélfába, ordítanak és a fogaikat csikorgatják. Hiszen olyan kimondhatatlanul nehéz otthagyni a kövér panamákat, a párolgó fazekat, a telt abrakos tarisznyát s a milliókkal bővelkedő államkasszát, amelybe éveken át háborítlanul fenéig vájkáltak. Sobri Jóskának, Bogár Miskának, Babáj Gyurkának, Savanyu Jóskának nem volt nehezebb megválni a legsötétebb Bakonytól, ahol olyan könnyű volt fosztogatni.

S mikor már nyakig sülyedtek az ingoványba, akkor megpróbálták még a piszkot vérrel lemosni. Fegyveres pribékeket vittek a parlamentbe, hogy azok karddal és golyóval védjék meg őket az igazmondás ellen. De ez mind nem ér már semmit. A kecmegésükkel úgy járnak, mint az iszapban fuldokló ember: mentül jobban kapaszkodnak, annál gyorsabban sülyednek, s maholnap a hajuk szála se látszik ki a mocsárból.

Próbálgatják még kijátszani az utolsó tromfot. A sóba fuladt panamista helyébe szeretnék odaültetni az ország legveszedelmesebb futóbolondját; hátha az még meghosszabbíthatja a förtelmes életüket. Tisza István után kiabál, azt szeretné a Lukács helyére ültetni minden meggabalyodott mungó.

Őszintén megvallva, nem hisszük, hogy Bécs belemenjen ebbe az örületes kísérletbe. Most minden oda mutat, hogy a bécsiek már kezdenek észretérni és belátják, hogy mégis ostoba taktikai elv az, hogy; „Magyarországot korrupcióval és erőszakkal kell kormányozni.” S kezdenek arra eszmélni, hogy ideje volna kibékíteni a magyarokat; persze úgy, hogy: „a káposzta is megmaradjon, a kecske is jóllakjon.”

Bárcsak ellérenének ettől az okos,

a saját érdekükben célszerű szándékuktól és engesztelés helyett csakugyan reánk küldenék Tiszát. Akármilyen furcsán hangzik is, valljuk és állítjuk, hogy a nemzet érdekében ez az ostoba kihívás lenne a legjobb. Legalább végre alaposan és végképpen végeznék az egész mungóhaddal. Hiszen benne vagyunk a mungópusztításban: három év alatt elpusztítottunk már két veszedelmes cápát — Khuent és Lukácsot — Isten segítségével majd csak elpusztítanánk hamarosan az utolsó emberevőt: Tisza Istvánt is.

S ezzel aztán lezáródnék a panamista, a kalóz, a bandita mungóuralom mindörökre. Sirjukon még csak fü se nőne soha és ott porladnának valamennyien, a föltámadás reménye nélkül.

Áhítazzuk és óhajtjuk tehát a meddő erőlködés sikerét: az utolsó tromf kijátszását. Inkább ma jöjjön, mint holnap. Mert az utolsó mungó hulláján keresztül biztosabban és gyorsabban eljuthatunk a nemzeti lét és megújulás ígéret földjére.

Segitse hát őket rá az ördög, hogy kiállithassák a porondra Tiszát; s ha sikerül, örüljenek neki, mint a bolond a csörgő sapkának. Az utolsó tromf után ugyanis cupász következnek; s aki utoljára nevet, az biztosan mi leszünk.

Egy kis interpelláció.

Mostanában sok szó esik a temető ügyről. S csodálatosképpen a polgármester ur lájbszurnálisztái piszkálgatják a dolgot. Annak okáért szinte önkéntelenül eszünkbe jut, hogy, ha már a temetőről beszélünk, akkor nekünk is volna egy kis kérdeznivalónk.

Emlékeztetni bátorokunk ugyanis mindeneket, akiket illet, hogy jó néhány esztendővel ezelőtt Hauke Imre polgármester ur gyűjtést kezdett a Rókus temető rendezésének költségeire. A kegyeletes buzgóság heve annyira elragadta a polgármester urat, hogy maga járt-kelt a gyűjtőívvel; s fáradozásának szép eredménye is volt: jó kerek kis summát összegyűjtött a nemes célra. Helyes, helyes; csak az a baj, hogy az összegyűjtött összeg mennyiségét pontosan tudni még ma sem lehet, mert a polgármester ur ebbe a titokba soha se avatott be senkit. Még nagyobb baj, hogy azt is gondosan eltitkolta, hogy a befolyt pénz hova fordította? Igaz, hogy történt a Rókus temetőben szépítés és célszerű rendezés; de ma sem tudjuk, hogy a költségek mennyire rugtak és egészen a gyűjtött pénzből fedeződtek-e? Már pedig, ha senki más, de az ada-

kozók mindenesetre jogosan kíváncsiskodhatnak, hogy mi történt az adományokkal? A dolgot tehát csak *nyilvános elszámolással* lehet tisztázni. S nem gondolja a polgármester ur, hogy ezt az ő érdeke is megköveteli?

Eszünk ágában sincs gyanusítani; de bizonyára a polgármester ur is osztózik abban a nézetünkben, hogy *köztisztesség* dolga, hogy *köztisztviselő*, kiváltképpen egy város feje, a kezéhez *közeletra* befolyt pénzről a legszigorubbán és hitelesen elszámoljon.

Eddig hasztalan várta az érdekelt közönség ezt az elszámolást. A polgármester ur tudomást sem vett az adakozók jogos kíváncsiságáról. E szerint elérkezett az ideje a nyilvános interpellációnak; annál inkább, mert olyan időket élünk, hogy a közélet minden tényezőjének érdeke az ilyen függő kérdések tisztázása.

Kérdezzük tehát a polgármester urat, hogy: mennyi folyt be a kérdéses célra és ki mennyit adott; (az az utóbbi adat a pontos ellenőrzés okából szükséges,) továbbá: a befolyt pénzt ki kezelte, ki rendelkezett vele, hová és mennyit fordított belőle, maradt-e meg valami, s mennyi és hol van a maradvány?

Ha pedig a polgármester ur még most se tartaná szükségesnek a *nyilvános elszámolást*, akkor legyen szabad reménylenünk, hogy a főispán ur, aki hivatta van „mindent ellenőrizni”, nyomatékosan figyelmeztetni fogja őt erre a kötelességére.

Egyelőre több mondaivalónk nincs.

* * *

Temető ügyről lévén szó, e helyen közöljük a hozzánk beküldött alábbi nyílt levelet; amely nincs ugyan a fentebbi kérdéssel szoros nekszusban, de szintén a temetőügyről szól és a polgármester urat érdekli, mert az ő meszterkedésére vonatkozik.

A nyílt levél itt következik:

A „Bácskai Napló” tek. szerkesztőségének.

Az Önök lapja a tisztas katólikus klerusnak a lapja, azért meglepetéssel olvasom a durva „Protestáns okvetetlenkedés” címen közölt cikkekét, melyben a „Bácsmegyei Függetlenség”-ben közölt s holmi zombori pletykákat konkrét adatokkal cáfoló cikkemmel felekezetieskedő tendenciával foglalkoznak, holott említett cikkemben éppen azt hangsúlyoztam, hogy harmadik személyek részéről nem lehet bennünket e kérdésben a katólikus egyházzal szemben ugratni. De úgy látszik ezen loyális álláspontomból ép Önök akarnak kimozdítani akkor, mikor a legkevésbé Önökre tartozó zombori ügygyel, mint hivatlan prókátorok foglalkoznak.

Hogy Zomborban köztemetőre szükség nincsen, azt talán még sem Önök vannak hivatta megállapítani (mit is izgatja e kérdés Önöket?), de bizonyos, hogy a köztemetőt igenis szükségessé teszi 1. az érsekhatósági rendelet, mely bennünket a kath. temetők használatának jogából kizárt (s ujabban is kautelákat szab), 2. az egyházunk szegénysége, mely saját temetői berendezést nem vállalhat s 3. az 1876. évi XIV. t. c., mely ilyenek fenntartására a várost kötelezi.

Ha ezen incidensek ellenére is Önök a „díszes” köztemetőt irigylük tőlünk, én is tisztelettel teszek fel egy kérdést. Mire való volt tehát e kérdésnek az érseki hatóság által való szönyegre hozatala s a családi sírbolt incidensek, a melyeken bizony zombori katolikusaink is megbotránkoztak?

Hogy katolikusok nem temetkezzenek a köztemetőbe, azt a kérdést talán ne tegyük vitássá, mert oly plauzibilis módon volnék kénytelen bizonyítani, hogy talán akaratom ellenére is felekezetieskedő ténre követném Önöket, a mit az Önök valóban okvetetlenkedő s hivatlan kiruccanása dacára sem akarok most megcselekedni. Ugyanis azt gondolom, hogy cikkekben nem a kath. klerus intenciója nyilvánult meg, hanem az abban foglalt kiruccanás csak a bérentollak gixerje volt. Az ily gixerrel pedig — arra kérem Önöket — szíveskedjenek takarékoskodni s nem felülni a tényeket csavaró gazdátlan (a tisztos nevek csak a kuliszszák mögött rejtőznek) zombori pletykáknak, mert még sem én leszek az, kire kellemetlen hatással lenne, az ügynek szönyegen tartása. Zombor, 1913. június 2 án.

LOMBOS ALFRÉD,
evang. lelkész.

HIREK.

Tárcaközleményünk folytatását — legnagyobb sajnálatunkra — technikai okokból kénytelenek voltunk ezuttal kihagyni. A jövő számban azonban feltétlenül jönni fog.

Városi közgyűlés lesz e hó 14-én, szombaton délután 3 órakor. A tárgysorozat még kibocsátva nincs. A közgyűlési tárgyak előkészítése céljából a pénzügyi és gazdasági bizottság szerdán délután ülést tart.

Ülések a kath. egyházban. Vasárnap, június 8 án délelőtt 11 órakor a zombori róm. kath. iskolaszék; a kegyuri bizottság pedig hétfőn, június 9-én félöt órakor ülést tart.

Érettségi vizsgálatok. A zombori állami főgimnáziumban szombaton, június 7-én kezdődtek a szóbeli érettségi vizsgálatok, dr. Rentz János, nagybányai állami főgimnáziumi igazgató, kiküldött elnök vezetésével, aki pénteken érkezett Zomborba. A felső kereskedelmi iskola érettségi vizsgái június 22-én kezdődnek.

Egy megkésélt bucsu-tisztelet. Vojnits István nyugalmazott főispán vasárnap délelőtt Hauke Imre polgármesterrel, Alföldy Árpád helyettes polgármesterrel és Jurisits György főjegyzővel, továbbá Kozma László törvényhatósági bizottsági tagból álló küldöttség keresté föl, hogy a város nevében bucsut vegyen a nyugalomba vonult főispántól és egyuttal átadja neki az erről szóló közgyűlési határozatot. A polgármester bucsubeszédében dicsérte Vojnits Istvának a város anyagi és kulturális fejlesztése körül kifejtett tevékenységét. A volt főispán a beszédre válaszolva, hálás köszönetét fejezte ki a küldöttségnek a megemlékezésért és a szépen kiállított jegyzőkönyvi kivonatért.

Papi gyűlés. A bácsi rom. kath. esperesi kerület papsága június 4-én Bácsujálon tartotta szokásos tavaszi gyűlését. A szent misén feltűnt a tótajku gyermekek szép és tiszta kiejtésű magyar éneke. Az értekezletet Fuchs József megnyitván, visszaillesztést vetett az elmúlt évek nevezetesebb eseményeire, amelyekből Csernoch érsek távozását és Mayer püspök halálát emelte ki. Erre az érseki körlevelek és a kitűzött hittani tételek felolvasása következett. Egyházi és iskolai dolgok tárgyalása után a szíves házigazda, Kaich József plébános vendégszeretetét élvezték a papi és meghívott világi vendégek.

Mungó naivság. A félhivatalos Bácsmezei közli a következő mulatságos epizódot: A képviselőház folyosóján Tisza István gróf e szavakkal lépett Vojnits báróhoz: „Kérlek alássan, az imént *egy parancsot méltóztattál nekem odadobni.* Nem jól értettem, légy szíves, ismételd meg.” A két államférfi félrevonult és behatóan tanácskozott: miközben Klanszky, Jánoshalmi apátplébános, (aki hallotta gróf Tisza alázatos mondatát,) rázta a fejét és csodálkozva ismételte Tisza szavait: „*Egy parancsot méltóztattál nekem odadobni. Hát nemcsak a Bácskában atyauristen ez a báró, hanem itt is olyan nagy legény, hogy Tisza Pistának parancsokat dobáljat.*” Így mondja el az esetet a Bácsmezei és nekünk semmi okunk sincs kételkedni lapársunk előadásának hitelességében. De ha így történt a dolog és a főtisztelendő apát ur valóban hitte, amit mondott, akkor igazán kacagnunk kell a naivitásán, hogy nem ismerte föl Tisza sunyi alázatosságában a *maró gunyt* és nem gondolt arra, hogy ha már az említett két excellenciás ur közül az egyik „parancsokat dobáljat” a másíknak, akkor az bizonyára Tisza István, akinek kegyelme nélkül Vojnits báró nem volna aieinöke a mungópártnak, hanem éppen olyan egyszerű közkatona és közönséges nulla lenne a pártnban, mint például Konyovits Dávid, vagy Zsibory József, vagy Klanszky apátplébános ur, akinek gyermeteg naivságára igazán ráillik a mondás: „*Ó, beata simplicitás!*”

Vizet prédikál és bort iszik. A bácskulavideki róm. kath. tanítóegylet május hó 28-án Hódságon közgyűlést tartott Evetovits János bácsi plébános elnöklété alatt. Az elnök óvta a tanítóságot a politizálásól, annak okáért nyomban politikát csinált, midőn kirohanást intézett a tanító szövetség ellen, mert az megmerte mondani a mungó kormánnyal szemben az igazat. Majd a saját pártvezérének, Tisza Istvánnak védelmére kelt Evetovits, mondván, hogy a bácskulavideki tanítóegylet azon ténye, hogy Tiszát tanítóellenes magatartásáért megrotta — helytelen volt. Miután így terrorisztikus föllépésével mungópolitikát kényszerített rá a tanítókra Evetovits ur, kenetteljesen újból megintette őket, hogy ne csináljanak pártpolitikát. Vizet prédikált, de bort nyakalt a főtisztelendő főkortes ur. Éppen úgy cselekedett, mint az adomabeli kaplár, aki a bakákra így fõrmedt rá: „Azt a teremtetést az apátoknak, meg ne halljak töletek egy káromkodó szót.”

Ifjúsági tornaverseny. A zombori állami főgimnázium, továbbá a felső kereskedelmi iskola és a polgári fiúiskola ifjúsága június 8 án, vasárnap délután félöt órakor a Sportegylet pályáján tornaversenyt rendez, a következő programmal: 1. Felvonulás, oszlopba állás, himnusz. 2. Szabadgyakorlatok. 3. Sikfutás. 4. Sulydobás. 5. 60 m. sikfutás. 6. Fűleslabdaverseny. 7. 100 m. sikfutás. 8. Távolugrás. 9. Kapuvédő. 10. 3-szor 80 m. stafétafutás. 11. Football mérkőzés. 12. Oszlopállás. Győztesek kihirdetése és díjkiosztása. 13. Szózat. Elvonulás.

Leánykiházásítási segély. A Zombor város kezelésében álló Papházi Dóme féle leánykiházásítási alapítványból 10 gör. kel. vallású, szegénysorsu, jegybenjáró leány egyenként 84 korona kiházásítási segélyben részesül. Akik erre igényt tartanak, kérvényeiket szeptember 1-éig adják be a városi tanácshoz.

Szabad a család. „Városi családok” cím alatt megirtuk lapunk mult számában, hogy egy professzionátus csalót lepleztek le a városban, aki úgy manipulált, hogy a vevőktől kapott bankjegyeket ügyesen eltüntette és kisebb banjegyből adott vissza, mint amilyet kapott. Például 20 koronást vágott zsebre és azt lelkelte, hogy csak 10 koronást kapott. Megirtuk azt is, hogy a leplezett csalót a károsult átadta a rendőrségnek. Ami azonban ezután történt, az igazán még a kritikán alul álló zombori rendőrségtől is hallatlan képtelenség, (mondhatnánk azt is, hogy — „plusquam disznóság.”) Az történt ugyanis, hogy a jómadár a városházától szépen visszatért a vásárba és fesztelenül árult és csalt tovább, még másnap is. Egyik közrendőr vett ugyan föl valami jegyzőkönyv-félet, de sem a károsultat, sem a tanukat ki se hallgatták, máig se szóltak hozzájuk, hanem a csalót utjára eresztették. Ha ez nem egyenes fölbátorítás a további csalásra, akkor nem tudjuk, mi az? Talán valami mungó panamista volt az ipsze, akiknek — sajnos — ma szabad járásuk van nagy Magyarországon?

Villámcsapás. A pénteken délután fölötünk átsuhanó kis vihar alkalmával lecsapott a villám a temető mögött levő Weigand-féle szőlőben. Egy öreg diófát sujtott pozdorjává. A légnymás akkora volt, hogy egy 100 lépésnyire dolgozó munkást a földhöz vágott, a közelben lévő többi emberek pedig útést érezték a testükön s a szalmakalapjuk úgy zörgött, mintha sörét zudult volna rá. Még a honvéd kaszárnya közelében is akkora volt a légnymás, hogy egy ló összeroskadott a kocsi előtt. Az első pillanatban azt hitték, hogy azt érte a villámcsapás.

Halálozás. Gyásziap tudatja, hogy özv. Gemmel Ernőné szül. Pólt Katalin urnő Bezdánban június 5-én, élete 72 ik évében elhunyt. Temetése június 7-én délután ment végbe.

Elveszett aranylánc. Még május 26-án délután a Dob és Kohári utcákban elveszett egy 160 korona értékű arany nyaklánc. Aki megtalálta, jelentse a rendőrségnél és illő jutalmat kap.

Szabóiparosok figyelmébe. A város a szegénymenház részére szükséges 60 drb téli, ugyanannyi nyári férfi kabátra, 60 drb téli, ugyanannyi nyári nadrágra versenytárgyalást hirdet június hó 14-én délelőtt 10 órára. A továbbiak a városi számvevősnél tudhatók meg.

Iskolalátogatás — Bácskossuthfalván. Förstner Tivadar iparoktatási igazgató, mint a bácsmezei ipariskolák szakfelügyelője — mint levelezőnk írja — május hó 29-én látogatta meg a bácskossuthfalvai ipariskolát. Tüzetesen átvizsgálta a tanév alatt készített rajzokat és írásbeli munkákat s meghallgatta a második osztály esti tanítását. A látottak és hallottak felett teljes megelégedését fejezte ki. Üdvözölte az iskola igazgatóját Kovács Gyulát, tanítóit Bajsai Istvánt és Polivka Ferencet. Az iskolára ugymond elődj: hivta fel figyelmét, tehát nagy igényekkel jött, de meglepetésszerűen hatott rá az iskola szellemi nivója, fejlettsége és rendje. A tanulókat szép szavakban buzdította a további szorgalmas tanulásra. A vizsgálat után az igazgató vacsorát adott a szakfelügyelő tiszteletére.

Talált tárgyak. A rendőrségnél a következő talált tárgyak vannak: egy csomag apró Wertheim kulcs, egy zsák, egy tarisznya és egy bőrpapucs. A tulajdonosok jelentkezzenek a kapitányságnál.

Munkát és időt takarít meg, ha a **MAGGI** HUSLEVESKOCKÁT használja. Ez épp oly kitűnő gyenge levesek, mártások, főzelékek stb. megjobbítására, mint huslevesnek tésztaeműekkel való készítésére, bouillonok előállítására, valamint főzelékek, ragouk stb. főzéséhez. Ügyeljünk a MAGGI névre és a keresztcsillag védjegyre.

1 kocka 1/4 liter le- 5 f.
ves részére

A gazdasági egyesület szarvasmarha importja. A Bácsbodrog vármegyei gazdasági egyesület a múlt hét folyamán Svájcban Payerne községben vásárolta be a m. kir. földmívelésügyi miniszterium által a folyó évre engedélyezett simentali tenyészmarhaállományát. Bevásároltatott 34 hasas tenyésztehén 1104 frank, 10 hasas üsző 900 frank és 16 tenyészbika 978 frank átlagos árban. A legmagasabb ár teheneknél 1400 frank, tenyészbikáknál 2000 frank. Az importban a következő községek részesültek: Dávod, Bajsa, Bácsföldvár, Bácsbokod, Gádor, Pacsér, Csantavér, Körtés, Tornyospusztá, (zentai határ) és Zombor. A tanulmányuton 14 kisgazda vett részt. A egyesület titkárának kalauzálása mellett megtekintették Budapest, Bécs, Salzburg, Innsbruck, Zürich, Luzern, Bern és Freuburg városokat.

Állatbiztosító szövetkezet Csonoplyán.

A csonoplyai községi gazdakör és a két tejszövetkezet erkölcsi támogatásával június hó 1-én a kölcsönös állatbiztosító társaság mint szövetkezet bácskai 7-ik fiókja alakult meg Csonoplyán. Megválasztották elnöké Spreier József tejszövetkezeti elnököt, igazgatókká Patacsics Dániel községi jegyzőt, Kopping Ferenc gazdaköri elnököt, felügyelő bizottsági tagokká Dobi Jánost, Kremmer Pétert, Danninger Boldizsárt, Kopping Jakabot, Lengyel Andrást, Juhász Vincét. Választmányi tagokká Pelczer Keresztélyt, Hegyes Györgyöt, Pálity Lőrincet, Pillér Kristófot ifj., Spreiczer Györgyöt, Szeitz Sebestyént. Ügyvezető igazgatóvá Schieber István tanitót.

Egy üdvös intézmény Zomborban.

Az Első Temesvári Őrző és Biztonsági Vállalat (Holló-utca 1. szám. Telefon 154.) itt is hasonnevű intézményt akar szervezni, mely külföldi mintára van berendezve és évek óta már Temesváron, Aradon, Ujaradon, Lippán, Nagyszentmiklóson, Zombolyán, Versecen, Resicabányán, Bogsánbányán, Fehértemplomon, Oravicabányán és Ujvidéken, hol ezen vállalat már bevezetve van, eddig is a nagyközönség teljes megelégedésre és a hatóságok intenzívebb támogatása mellett eredményesen működik. Biztosra vehető, hogy Zombor város közönsége is a többi fentemlített városok példájára eljár és ezen vállalat vállalkozását tömeges csatlakozása által támogatni fogja s azáltal az egész város területén a közbiztonsági viszonyok javulását előbbre viszi. Fő célja a vállalatnak, hogy fegyveres feddhetetlen multu, megbízható, katonaviselt emberekkel éjjeli őrizetbe vegyen épületeket, telepeket, gyárakat, raktárakat, üzleteket stb. és annyira modern, hogy kitűnően dresszirozott valódi német nevelésű rendőri kutyákat használ, melyek már is több és komplikált esetekben beváltak. A vállalat kéri a tisztelt közönséget, hogy bizalommal forduljanak hozzá és minél számosabban csatlakozzanak, hogy működését általánosabban és kiterjedtebben teljesíthesse. Közlebbi felvilágosítással készségesen szolgálnak jelenleg a városban (Csihás Benő-utca 5. szám) alatt időző alkalmazottai. A vállalatot erkölcsi és anyagi közérdekből olvasóink figyelmébe és pártfogásába ajánljuk. 100-3-1

„Már mi a csodának főz még mindig marhahúst, noha azzal torkig van?“ kérdi Eszesné a szomszédasszonyt. „Hiszen csak nem készíthetem hus nélkül a jóízű levesek, mártások és főzelékek előállításához szükséges huslevest“ volt a rögtöni válasz. „Hát bizony így volt ez azelőtt“ — sietett visszavágni Eszesné, „manapság azonban, amióta a Maggi-féle husleveskocka létezik, a huslevest éppolyan jól, ha nem jobban és mindenesetre sokkal gyorsabban állíthatjuk elő, ha ezen kockát egyszerűen leöntjük forró vízzel. Az így készített husleves a husból közvetlenül készítettől meg sem különböztethető és főzésre, valamint ivásra egyaránt alkalmas. — Nem fogja megbánni, ha kísérletet tesz vele. — Hogy azonban valódi husleveskockákat kapjon, ügyeljen a „Maggi“ névre és a „keresztcsillag“ védjegyre!“ „Köszönöm a jó tanácsot“ hálálkodott a szomszédasszony s egyenesen a szembenlevő fűszerüzletnek tartott.

Vidéki levelezés.

A hitszakadástól megmentett község.

Husz év óta járja már a szenvedések kinteljes kálváriáját Maradék szlavoniai község 1600 katolikus magyarsága, akiknek roppant sok bajunk volt és van mindig magyarfaló horvát papjainkkal. Emellett 2 évtizedes állandó törekvésünk a magyar isteni tisztelet kinyerése érdekében is eddig teljesen meddő és sikertelen maradt.

Efőlötti elkeseredésünkben csaknem valamennyien elhatározták közülünk, hogy kitérnek a hitükből annál is inkább, mert a horvát plébánosunk Ferkovits András is egyre biztatgatott bennünket, hogy csak legyünk reformátusokká, ott legalább majd kapunk magyar isteni tiszteletet, de a horvát templomokban ezt a világejrt sem engedhetik meg, mert a horvátok azt tartják ám, hogy a magyar nyelvvel, ezzel a kutyanyelvvel, beundoritanánk a horvát kath. templomokat.

Ezen óriási lelki veszedelemben és végső szükségben a diakovári püspökség a kalocsei érsekséggel egyetértőleg valóságos mentő apostolként küldte hozzánk Kovács Ferenc óbecsei alsóvárosi plébánost.

A plébános a legtevékenyebb buzgósággal látott hozzá a lélekmentéshez és 10 napig missziót tartott Maradékon, még pedig oly bámulatos eredménnyel, amiről még csak nem is álmodtunk. Ragyogó ékesszólással prédikált naponként s oly elragadóan és meggyőzően hirdette szent hitünk igazságait, hogy mindnyájan sirtunk és zokogtunk mindennap a templomban. Aztán házról házra járt-kelt, hogy a szomorúakat, csüggedőket, kétségbeesetteket vigasztalja és bátorítsa. Az Isten kegyelme kézzelfoghatólag működött községünkben, amely lelkileg teljesen megújult és átalakult.

Soha el nem fogjuk felejteni azokat a pompás lelki élvezeteket, amikhez a kedves plébános ur révén jutottunk. Hálánknak némi kifejezésképpen lovas bandériummal és 33 kocsiával kísértük el megmentőnket, az apostoli lelkületű plébánost a beskai állomáshoz s kocsiját teljesen elborítottuk virágokkal. A jó Isten áldja meg őt ezerszeresen ezért a feledhetetlen nemes cselekedetért, mint Maradék katolikus magyarságának valóságos megmentőjét!

Egy maradéki róm. kath. magyar polgár.

HIRDETÉSEK.

Kristály tiszta műjeget

bármilyen mennyiségben
házhoz szállítja

Telefon: 112. 88-6 „Unió“ jéggyár.

Közkedveltté lett!!

kellemes ize, jósága és olcsósága által a

PÉCSI TETTYE

kristálytiszta forrásvíz,

mely szénsavas víz ma már szegény és gazdag legkedveltebb asztali itala.

Gazdasszonyok és vendéglősök öröme

90-104-103

ha e kiváló vizet adhatják asztalukra.

Kapható minden fűszerüzletben és vendéglőben

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságtól.
5243. sz. 1913.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A zombori takarékpénztár végrehajthatónak, Ráczits Lázár végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóságot a végrehajtási (az újabb) árverést 2400 korona tőkekövetelés és jár. behajtása végett a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. járásbírótság területén levő s a zombori 618. számú betétben foglalt Ráczits Lázár nevében álló A. 1. 3-4. sor. 1137/2. hrsz. 66 □-öl Cservenka külváros udvar és 563. öisz. ház, 1138/2. hrsz. 207 □-öl szántóra 3920 korona kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1913. évi július hó 1. délutáni 3 órakor a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében (Megyeház I. em. 18. ajtószám) fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -nál alacsonyabb áron nem adhatók el. Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy az 1881. LX. évi t. c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c. 147., 150., 170. §§. 1908 XL. t. c. 21. §)

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár %-a szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi % ig kiegészíteni (1908. XLI. t. c. 25. §)

Zombor, 1913. évi május hó 7. napján.
Radány s. k., kir. tszéki bíró.

A kiadmány hitelül:

Weber s. k.,
tkvvezető.

